

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 351-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 57

Presidència de l'Honorable Sr. Xico Tarrés i Marí

Sessió celebrada dia 15 d'octubre del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 8561/13 , presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a índex de referència de preus hipotecaris.	1186
2) RGE núm. 8567/13 , presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a model de finançament just.	1191
-

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes, començarem aquesta comissió, i en primer lloc demanaria si es produeixen substitucions, que crec que sí.

EL SR. PONS I PONS:

Sí, Sr. President. Marc Pons substitueix Joan Bonet.

EL SR. PRESIDENT:

Perdonin una cosa...

(Remor de veus)

A veure, començam idò, a veure les substitucions, Sr. Jerez substitueix el Sr. Serra.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí, gràcies, Sr. President, Miguel Jerez substitueix Vicent Serra.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Cati Palau substitueix Virtuts Marí.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Alejandro Sanz a Santiago Tadeo, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, idò ara sí que amb l'arribada de la Sra. Aguiló hi som tots. Passam al punt únic de l'ordre del dia d'avui relatiu a les proposicions no de llei.

1) Proposició no de llei RGE núm. 8561/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a índex de referència de preus hipotecaris.

Començam per la RGE núm. 8561/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS relativa a índex de referència de preus hipotecaris, IRPH. Per a la seva defensa per part del Grup Parlamentari MÉS intervé el Sr. Abril, per un temps de deu minuts. Té la paraula el Sr. Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Molt bé, bones tardes, president, diputades, diputats. A l'abric de l'anomenada bombolla immobiliària les entitats financeres varen cometre, i en moltes ocasions se'ls va permetre, també és ver que moltes vegades amb cobertura legal, molts d'abusos, però abusos al cap i a la fi, amb cobertura legal o sense.

La dació en pagament, la qual inicialment no semblava un problema, hem vist que s'ha acabat convertint en un greu problema social, els avals creuats, les clàusules abusives, estafes com les preferents, i avui venim a parlar en aquesta comissió d'un d'aquests abusos que és l'Índex de referència de preus hipotecaris, que, a la vegada, és un índex que se subdivideix en tres, que són l'IRPH Bancs, l'IRPH Caixes i l'IRPH CECA, que

és un índex, perquè ens entenguem, diferent a l'existent o pactat en la major part de contractes hipotecaris que sol ser l'euribor més un percentatge pactat.

D'alguna manera aquest abús de poder més enllà de les responsabilitats de cadascú, perquè sé que per part d'algun altre grup es parlarà que quan es firma un contracte tothom és responsable del que signa, està clar que hi ha hagut un abús de poder per part de *la parte contratante*, perquè ens entenguem, no? Uns abusos que, només aquest de l'IRPH, sinó tots els altres o alguns dels altres i en general -se sent molt malament això avui, no?, em fa com a eco-, que es va intentar compensar en el seu moment, tard al parer d'aquest grup, amb l'Ordre ministerial EAK 2899/11, de 28 d'octubre, de transparència i protecció dels serveis bancaris, la qual, per una banda, constata l'existència de tota una sèrie de males pràctiques des del punt de vista dels serveis financers i contractes hipotecaris i, a la vegada, la indefensió, la manca d'informació i de transparència de cara als clients, no? Aquesta ordre preveia per tant l'anul·lació de les clàusules abusives i la desaparició entre d'altres de l'IRPH com a índex de referència, cosa que hauria d'haver estat possible el passat 30, o que hauria d'haver passat el passat 30 d'abril de 2013.

Hauria d'haver arribat mentrestant un règim transitori que hagués permès substituir aquest índex per un altre o donar la possibilitat als clients de renegociar les seves hipoteques i no només el Govern de l'Estat ha deixat fer la seva responsabilitat, perquè és a finals del 2011 que s'aprova aquesta ordre ministerial, fins a l'any que es donava perquè hi hagués aquest règim transitori, no només no es va fer res, sinó que, a més, per si no fos això suficientment greu, perquè parlam al voltant d'1 milió de persones afectades a nivell de tot l'estat i d'uns quants milers, perquè també hi ha molt poca transparència respecte a les xifres, només a la nostra comunitat, tant pel que fa a bancs com a caixes, caixes com Sa Nostra o Caixa Rural de les Balears, ara avui en dia ja no són aquestes caixes, ja són bancs, el Grup Parlamentari Popular novament, no és la primera vegada que ens sorprèn amb aquestes històries i aprofitant la tramitació al Congrés de la Llei d'emprenadors, com qui diria *aprovechando que el Pisuerga pasa por Valladolid*, va presentar una esmena per, justament, no donar o parir aquest esperat règim transitori que esperaven els clients i les persones afectades per la no supressió d'aquest IRPH, sinó que es crea un nou IRPH, a més amb aquest mateix nom i calculat, com no podia ser d'altra manera, en benefici de la banca.

El resultat, quin és? Perquè el normal seria que si hi ha un índex de referència europeu i unes recomanacions de la Unió Europea i unes normatives, el normal seria que s'aplicàs l'euribor més el que es pacti, s'acordi o es renegociï amb l'entitat corresponent, pràcticament el que passa a la pràctica és que la gent paga com a mínim tres punts i pagarà més de tres punts amb aquest nou índex que s'ha establert, gràcies a una esmena del Grup Parlamentari Popular al Congrés de Diputats a la Llei d'emprenadors, que ja em diran vostès què tenien a veure els emprenadors amb això. Si això no és fer lleis a la mida dels interessos dels que realment han provocat aquesta crisi, el nostre grup parlamentari no té altra explicació.

Com els deia 1 milió de persones afectades en l'àmbit de l'Estat, uns quants de milers aquí a la nostra comunitat autònoma, persones que tenen molt diferent afectació, vull dir en general per a una hipoteca mitjana es paguen de més, en relació, per exemple, amb l'aplicació de l'euribor més 1 o més 1,5, entre 200 i 400 euros per persona i mes. Això es comença a lligar cada vegada més a casos de desnonaments, perquè hi ha gent que si no pot pagar la hipoteca, no diguem ja si paga un sobrecost d'entre 200 i 400 euros cada mes.

Idò això, que és un abús molt clar i que ho diuen els afectats i ho han reiterat i han enviat cartes al president del Govern, als ministres corresponents, etc., ara ja ho comencen a dir els jutges amb, que és un abús. Hi ha una sentència de fa molts poc dies, de Collado Villalba, que és un poble de Madrid, la primera sentència que hi ha específicament sobre l'IRPH que diu que és senzillament un abús, és una sentència del 5 de setembre de 2013.

És un abús l'antic IRPH, és un abús el nou IRPH que s'ha aprovat de la mà del Partit Popular i de la Llei d'emprenedors, que -com els deia- la conseqüència és aquesta, que es paguen, com a mínim, tres punts per damunt de l'euribor, mirant-ho per la part baixa o pels casos que coneixem que ja es comencen a revisar perquè la revisió vendrà a 1 de novembre.

Senyores i senyors diputats, tota aquesta història de l'IRPH per a nosaltres, per al Grup Parlamentari MÉS, és la demostració que no es pot continuar pagant aquesta crisi, que no és una crisi, que és una estafa, a costa dels més febles.

Això no és un consell d'administració de cap banc, és un parlament que ha de respondre als interessos de la ciutadania i dels més dèbils, no als interessos de l'avarícia de les corporacions que són les que realment han ocasionat aquesta crisi.

Avui tenen l'oportunitat d'esmenar o de posar, de frenar aquesta deriva tant injusta no sols perquè ho plantejgi o ho aconselli el Grup Parlamentari Més que no trobam que moralment estiguem per damunt de ningú, sinó perquè també hi ha moltes persones afectades a la nostra comunitat, si no volen anar més enllà de les nostres fronteres.

La proposta que els plantejam té tres punts molts clars que parteixen d'una premissa bàsica que és instar el Govern de l'Estat, òbviament, que corregeixi aquesta situació, té tres punts: el primer de tots, que parlava d'establir aquest règim transitori que exigia l'ordre ministerial, no sabem si ja té massa sentit perquè realment via Llei d'emprenedors ha arribat un nou índex, un nou índex que pràcticament el que fa és garantir i refermar que hi haurà un índex injust per a aquesta gent i que no es podrà revisar o en tot cas no es podrà revisar en millors condicions o en condicions òptimes i justes les hipoteques de moltíssima gent; que s'establís, com demanaven els afectats i les afectades, segon punt, un nou índex basat en l'euribor més 1, que és el més freqüent, i intentar fugir d'aquest abús d'aquest IRPH, tant l'antic com l'inventat. I finalment, instar el Govern de l'Estat, juntament amb el Banc d'Espanya, a supervisar totes aquestes males pràctiques que, malgrat aquesta ordre ministerial, malgrat les recomanacions i la normativa de la Unió Europea respecte d'això per protegir els consumidors i els clients de serveis

bancaris i financers, constatarem dia rere dia que es continuen produint aquests abusos.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Abril. En torn de fixació de posicions, en primer lloc, per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Diéguez, per un temps de deu minuts.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Anuncio desde el inicio ya que vamos a dar apoyo a esta iniciativa que no es sino una excrecencia más de lo que podemos conocer como el pozo sin fondo del liberalismo a beneficio de inventario, es decir, hay una serie de instituciones que se proclaman partidarias de un régimen liberal, pero que sólo lo son para cuando tienen pérdidas, no para cuando tienen beneficios y las entidades bancarias en los últimos tiempos se han constituido como las pioneras y las adelantadas en ese tipo de interpretación del liberalismo económico.

Estas entidades que se gastaron en hipotecas *subprime* y en otra serie de productos extraños los ahorros de los españoles, que un momento determinado generaron un agujero impresionante, recurrieron en primer lugar a que ese agujero fuera abonado por el Estado, el Estado ha pagado se dice, hoy se comentaba que eran 46.000 millones los que llevamos gastados ya en el rescate bancario, 46.000 millones de deuda para todos los españoles, que nos ha obligado a recortar hasta las pensiones para poder pagar esta deuda, puesto que la estamos pagando nosotros con los recortes; la deuda privada se ha socializado, la deuda privada a la banca exclusivamente claro, se ha socializado.

Se nos decía que la finalidad era que fluyera el crédito y que por eso precisaba todas estas desorbitancias la banca, esta misma semana, ayer mismo o..., si ayer mismo, miraba unos gráficos sobre cómo fluía el crédito en Europa y resulta que en España fluye menos, a las empresas españolas fluye menos que en Portugal y menos que en Grecia. Somos aquellos..., pero a distancia además, no por un pequeño milímetro estadístico sino por largo recorrido éramos el país de Europa, de la zona euro, donde menos llega el crédito a las empresas y ya digo a distancia de Grecia y Portugal y eso que decíamos que la crisis en aquellos países era muy grande. Muchos dicen que es porque está aprovechando ese dinero, el dinero que ha ofrecido a los bancos, para financiar al Estado y el Estado ha utilizado este dinero para financiar a los bancos y en ese bucle es en el que andamos todos perdidos.

Realmente la creación de este nuevo índice no es más sino que efectivamente una nueva estafa bancaria políticamente organizada, puesto que cuando se hace con el *Boletín Oficial del Estado* parece que es una evicción legal y si se hace con un trabuco es un atraco, pero realmente es un atraco a los españoles.

Atracos de estos, llevamos viendo muchos últimamente, este es un atraco muy semejante al que hicieron los bancos hace poco con la figura del *swap*, que era una especie de negocio de tipos de interés que cuando previeron que los tipos de interés iban a bajar hicieron firmar a muchísimos empresarios y a muchísimos particulares los llamados *swaps*, unos seguros de tipos de interés, de manera que cuando bajaron los tipos de interés los usuarios de la banca seguían pagando lo mismo y entregaban la diferencia entre el tipo de interés fijo que pagaban y el tipo del euríbor, que se situó en circunstancias muy bajas, lo pagaban a los bancos, arrancando a muchas empresas y a muchos particulares muchísimo dinero. Los tribunales les han tenido que decir que todas estas conductas son ilegales y entonces generan un nuevo *swap* normativo, porque ahora los atracos se hacen vía *Boletín Oficial del Estado*.

Es un nuevo *swap* normativo, es un sistema que les permite que, aunque baje el euríbor, no les bajen los intereses a los consumidores y usuarios. Si eso no es un atraco, sea con el boletín oficial, efectivamente, no es disparando ni con violencia, aunque sí con mucha intimidación para los ciudadanos que lo van a sufrir. Entonces, esto nos va llevar sin duda a lo que se está preveyendo ya y es a un aumento importantísimo en los desahucios y en los problemas hipotecarios para las clases medias. Hubo una punta de desahucios hace poco más de un año, una cosa así, a consecuencia de los principios de la crisis y va a haber otra, pero esta segunda va ser más cruda porque va a afectar directamente a las clases medias.

Entonces, este nuevo sistema para sacar dinero de los ciudadanos para que vaya a la banca entendemos que no es correcto. La banca ya ha demostrado que ni 46.000 millones le son bastantes para prestar un céntimo apenas a los ciudadanos. Todo el mundo que acuda a un banco podrá ver que se está prestando a las empresas, cuando se les presta, y en según qué condiciones, a un 7, a un 8, aproximadamente, cosa que no sucede en otros países generándonos unos costes competitivos tremendos.

Es decir, la banca ya ha demostrado que no es de fiar, que no es de fiar puesto que no dedica el esfuerzo de todos los españoles a mejorar sus condiciones de funcionamiento ni las condiciones de funcionamiento de su economía, se dedica simplemente a prestar al Estado, lo que recibe al 1% lo presta al Estado al 5%, otro buen negocio.

Este sistema y otros muchos más que se inventarán cada día, porque no van a parar mientras haya un céntimo que arrancar a los ciudadanos, pues seguirá llevando este mecanismo. Ya digo, entendemos que se presente esta iniciativa, estamos totalmente conformes en votarla a favor. Esperaremos a ver cuál será el siguiente sistema de evicción dineraria que llevará a cabo el supuesto liberalismo que hace vivir a las economías privadas a base de la economía pública y del esfuerzo de los ciudadanos. Nada más.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Fidalgo, també per un temps de deu minuts.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Sr. Diéguez, usted sintácticamente pues se prepara muy bien las cosas, pero la verdad es que cuando uno atiende al contenido de lo que dice, parece desconocer gran parte de las cosas que manifiesta. Empezando primeramente por los *swap*, por si no lo sabe yo se lo diré, se vendieron sobre todo entre 2007 y 2011, y quien en España tiene la obligación de controlar que eso no se produzca con abuso manifiesto de los derechos de los consumidores es el Banco de España. El Banco de España, precisamente, en el que usted y su grupo político puso a un gobernador, exdirector general del Gobierno socialista, a un político..., -puede asentir usted lo que quiera con la cabeza-, producto de eso, Sr. Diéguez, ...

EL SR. PRESIDENT:

A veure.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

... es que hoy, ...

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, Sr. Fidalgo, es que vaig ...

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

No, es una introducción, Sr. Presidente, es una introducción, es una introducción al tema que ahora mismo voy a exponer.

EL SR. PRESIDENT:

No, no, els ho dic, perquè ja sap que no es pot dirigir al Sr. Diéguez.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Estoy utilizando los argumentos para rebatirlos.

EL SR. PRESIDENT:

No, perdoni, ...

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Ahora mismo la fijo, no se preocupe usted que ahora mismo la fijo.

EL SR. PRESIDENT:

... es que vostè ha començat ja fent referència al Sr. Diéguez i ha de fer-la (...)

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Bien, pero esto es un debate político, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Però les normes (...), Sr. Fidalgo.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Y cuando se hacen alusiones a mi grupo político tengo la obligación política y moral de defenderlo.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Fidalgo, jo no faig les normes d'aquestes comissions, venen fetes, i vostè sap perfectament, crec que ho sap i, si no, moltes vegades ens confonem, no s'apuri, que jo li tornaré donar el temps de nou perquè torni començar, si vol, amb el temps. Però que no es pot dirigir directament al portaveu del Grup Socialista. Li dic perquè evitem aquests problemes, aquests conflictes, que llavors es converteixen en el que acaben convertint-se.

Sr. Fidalgo, té la paraula, feta aquesta ...

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Muy bien. Producto de ello es que hoy, incluso el gobernador del Banco de España tiene interpuestas querellas por asociaciones de consumidores y usuarios.

Sr. Abril, empiezo diciendo que estoy de acuerdo con usted en que durante estos años, efectivamente, se han cometido múltiples abusos por parte del sector bancario con los usuarios y consumidores, tan es así que, por ejemplo, en lo que se refería el Grupo Socialista a los *swap* a día de hoy, pues, por ejemplo, a un inversor minorista no sería posible venderle un *swap* sino que se cumplieran determinadas circunstancias, eso es gracias a una reforma legislativa que ha emprendido el Gobierno del Partido Popular.

El Grupo MÉS presenta hoy una proposición no de ley al efecto de conseguir que el Gobierno de España, y no el de Baleares, obviamente, se pronuncie sobre los siguientes puntos de acuerdo: en el número 1, aprobar con urgencia y sin dilaciones el régimen transitorio -y leo de manera literal-contemplado en la disposición transitoria única de la Orden 2899/2011, de transparencia y protección de los clientes de servicios bancarios. Yo tengo que decirle que el índice ya existe y que, como usted bien ha dicho, lo fija la disposición adicional quinceava de la Ley de emprendedores.

En segundo lugar, que el nuevo índice sea euribor más 1, para que los usuarios de contratos con interés variable, que también desaparezca, puedan beneficiarse del descenso del euribor. Eso, como usted sabem está referenciado en algunos contratos hipotecarios. En España, tiene usted razón, lo voy a

decir, rige el estado de derecho y la voluntad de las partes, y eso es así desde la antigua Roma y desde que existe nuestro Código Civil.

Que se supervise, juntamente con el Banco de España, las revisiones de contratos practicadas por algunas entidades financieras que, además de otras prácticas abusivas, sigan aplicando tipos desproporcionados e injustos, a pesar de la Orden 2899/2011.

A mí, Sr. Abril, se lo digo sinceramente, bien me hubiera gustado que su formación tuviese el mismo celo para defender la no supervisión, como he mencionado antes, del Banco de España y de la CNMV, además, cuando las entidades vendían *swap*, preferentes y otro tipo de contratos, porque entonces, ustedes, me acuerdo, gobernaban en pacto con los socialistas y miraban hacia otro lado, de hecho no se veía ningún tipo de iniciativa parecida a ésta por parte de su grupo parlamentario. De hecho, yo, entre las múltiples iniciativas que he tenido el honor de defender en este parlamento, defendiendo a mi grupo parlamentario, propuse algo que tenía que ver con la inscripción de cláusulas abusivas en el registro que existe legalmente y el acceso libre al mismo, y fíjese usted, su interés por los consumidores en aquél momento fue tal que ni siquiera su grupo me votó a favor de la iniciativa que se planteó.

Le voy a dar un dato de referencia, en referencia al encarecimiento del crédito hipotecario, porque, según el Banco de España, el tipo de interés hipotecario, por media en TAE es hoy medio punto más barato que en el año 2011. Por lo que en mi opinión y en opinión obviamente del Banco de España el crédito no se ha encarecido. Otra cosa -tiene usted razón- son las condiciones para su concesión.

En el año 2012 el Índice de Referencia de Precios Hipotecarios, IRPH, como bien usted sabe Sr. Abril, era uno de los índices usados para calcular el coste de las hipotecas. Entonces desaparecería y se convertiría en un interés más bajo. Precisamente, Sr. Diéguez, fue el Gobierno de Zapatero quien prorrogó la existencia del IRPH, por un año, provocando que las familias en cualquier caso paguen más y, como usted dice, la banca se beneficie.

El 28 de octubre de 2011, 3 semanas antes de las elecciones generales, la ministra de Economía y Hacienda del Gobierno de Zapatero, Elena Salgado, dicta la Orden 2899/11, operativa a partir del 29 de abril de 2012, que curiosamente prorrogaba el IRPH hasta finales de abril de 2013, por lo que es lícito decir que esta situación que se ha producido finalmente, no es sino producto de la decisión de un gobierno socialista y además esta situación hay que afrontarla y algo hay que hacer.

Por un lado, en aquellos contratos que tuvieran pactado un índice alternativo al que desaparece, se aplicará este índice. En la mayoría de casos, como ustedes saben, el euribor, con lo que efectivamente, se van a abaratar muchas hipotecas. Por otro lado, en los contratos en los que no se ha fijado un índice alternativo, se ha buscado una fórmula lo más neutral posible dentro de las circunstancias legales que posibiliten hacerlo, buscando la estabilidad y sobre todo que no se encarezca ninguna hipoteca, porque es absolutamente neutro. En estos casos, como ustedes saben, se aplicará el IRPH medio de todas las entidades al que se añade un diferencial que es el promedio de la diferencia entre el IRPH, que desaparece, como he dicho, como consecuencia de la decisión del gobierno anterior, desde la fecha de otorgamiento del contrato y el nuevo índice en la fecha en que se produce la sustitución del tipo.

Es una forma de dar una efectiva solución a los afectados por la desaparición de este índice, desaparición que decidió el gobierno anterior y que este gobierno ha tenido que implementar de la forma más neutra posible. Estará de acuerdo conmigo, Sr. Abril, porque usted sabrá de leyes, que el Gobierno no puede intervenir en las decisiones que las partes han fijado de forma absolutamente libre. Lo que sí puede y así lo ha hecho, es garantizar la transparencia de los contratos, asegurándose de que existe pleno entendimiento y consentimiento entre las partes afectadas.

En definitiva, Sr. Abril, usted sabe que éste es el único gobierno que ha tomado en los últimos años medidas efectivas de protección de los deudores hipotecarios, porque somos los únicos. Hemos aprobado la creación de un código de buenas prácticas que ha propiciado ya más de 1.200 reestructuraciones de deuda hipotecaria y más de 400 daciones en pago. Se han paralizado alrededor de 1.500 lanzamientos precisamente por estas medidas legales. Se ha creado un fondo social de casi 6.000 viviendas, de las cuales se han utilizado ya 600. Hemos limitado determinadas cláusulas abusivas, como los intereses de demora, y hemos pedido expresamente al Banco de España que vigile el cumplimiento de la sentencia relativa a las denominadas cláusulas suelo.

Con todas estas medidas, se ha buscado un equilibrio entre la protección del deudor y la seguridad jurídica de nuestro mercado hipotecario. Y en este caso del IRPH lo que ha hecho el Gobierno de España ha sido aplicar con equilibrio y, en nuestra opinión, con neutralidad, un índice que desapareció repito, como consecuencia de la decisión del gobierno anterior.

Yo podría venir a hablar de juegos artificiales, Sr. Abril, pero creo que en estos temas, precisamente por la seriedad y por las situaciones personales que se viven, que no son producto de una decisión como la que estamos hoy discutiendo, sino que tienen mucho más trasfondo y obedecen a una concepción de un sistema político y jurídico que daría lugar a un debate mucho más profundo de este epidérmico que hoy tenemos la oportunidad de realizar, a mí me gustaría que fuéramos realmente responsables, sinceros y leales precisamente con nuestra consciencia, para no utilizar de manera absolutamente arbitraria y oportunista un tema que afecta de verdad a muchas personas, un tema serio, que se tiene que resolver en muchos casos en los tribunales de justicia. Y creo que por responsabilidad, mi grupo político no va a entrar en ese tipo de disquisiciones porque además la mayoría de las peticiones que

hace su proposición no de ley son sinceramente extemporáneas, porque es cierto que el tiempo y las circunstancias han hecho que hoy no sean las condiciones legales que el día que usted presentó esta proposición no de ley.

Por todos estos motivos, Sr. Abril, mi grupo parlamentario no apoyará su proposición no de ley.

Muchas gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fidalgo. I per part del grup proponent..., crec que vol la paraula, té un temps de cinc minuts. Té la paraula, Sr. Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Gràcies, president. En primer lloc agrair el suport a la iniciativa al Grup Parlamentari Socialista, en tot cas un suport que segurament serà ben rebut per part dels milers d'afectats i afectades per aquest índex de referència hipotecària abusiu que hi ha a les Illes Balears, aquests milers de famílies, famílies que es veu que a segons qui interessin només en comptades ocasions, per allò del liberalisme selectiu que comentava el Sr. Diéguez.

No m'estranya aquesta defensa que ha fet el Sr. Fidalgo al final, perquè al cap i a la fi acaba sent una apologia d'aquest nou IRPH, del que hi havia, o de la seva no-regulació, de l'"atemptisme" del Govern central a l'hora d'establir, com dia l'ordre ministerial, un règim transitori, no fer i deixar que el temps passi també té implicacions pràctiques. No m'estranya de vostè, jo l'he sentit en aquest parlament descriure les preferents, que per a la immensa majoria de la població són una autèntica estafa, i així ho estan dient els jutges, com un -i entre cometes, són paraules seves- "producte financer complex". Així va definir vostè en aquest parlament les preferents, i no m'estranya que després defensés aquesta posició avui aquí i d'aquesta manera. Les preferents estafa i l'IRPH també és una estafa i qui encobreix l'estafa, que s'ho faci mirar!

Em diu que el problema de l'IRPH ja està cobert amb la Llei d'emprenadors. El primer que li vull qüestionar és que això s'hagi de cobrir amb una llei, com fan de vegades amb la Llei de pressuposts generals de l'Estat, via llei d'acompanyament, que no té res a veure amb el tema. Al final això és fer lleis i utilitzar el Parlament i el legislatiu a mida d'uns interessos que poc o gens no tenen a veure amb els interessos de la ciutadania. Per què no es va fer complir l'ordre ministerial després d'un any i busques governant i no es va establir aquest règim transitori, que ha fet perdre ...? Suposem que aquest IRPH que han aprovat via Llei d'emprenadors fos bo, que no ho és, perquè ja s'han queixat els afectats i les afectades, però ha passat més d'un any i qualsevol família mitjana que té una hipoteca amb IRPH, ja sigui a bancs, caixes o CECA, ha pagat entre 4.000 i 5.000 euros més als bancs, perquè sí.

Retrets. Miri, la posició del meu grup respecte dels temes dels abusos bancaris, les preferents i tot aquests embulls sempre ha estat la mateixa i quan hem hagut de pegar al Sr. Zapatero, hem pegat al Sr. Zapatero. Jo he començat, i ho diu la proposició no de llei, dient que l'ordre ministerial va arribar molt tard, de fet va arribar a un mes de les eleccions generals passades, no és problema del nostre grup. Quan hem hagut de pegar, ho hem fet i hem estat en contra de moltes coses, no som nosaltres que hem pactat amb altres grups una reforma constitucional que dóna prioritat als pagaments als bancs per damunt de qualsevol altra cosa.

No és de retrets que hem de parlar aquí, del passat, és de fets, i el que han fet vostès és molt greu, és fer lleis a mida dels interessos de la banca, això és el nou IRPH que han aprovat amb la Llei d'emprenedors, perquè no arregla el problema, perquè és un índex que s'autoreferència en funció d'allò que decideixin les entitats financeres, totalment deslligat de l'euríbor. Al final crea una pantalla que el que fa és que la gent com a mínim pagui 3 punts més que l'euríbor, que és allò que hauria de regir.

Per tant, no m'ho digui a mi, no m'intenti convèncer a mi, intenti convèncer -no ho aconseguirà- els afectats i les afectades, que no són beneïts, aquí n'hi ha una petita representació. Expliqui-los-ho a ells, no m'ho expliqui a mi. Nosaltres si duim això és perquè hi ha una petició, hi ha una demanda social perquè es faci justícia. El que vostès han aprovat és profundament injust, han tengut l'oportunitat d'esmenar-ho amb el debat d'aquesta proposta.

M'han tornat treure l'argument de la responsabilitat, que quan un firma una cosa s'ha d'atendre a allò que ha firmat, quan estan obviant que hi ha hagut un abús de poder per part de les entitats financeres, igual que en el tema de les preferents, hi ha hagut una lletra petita, hi ha hagut un abús d'una posició de poder i una manca de transparència que ja s'ha denunciat, i no només políticament, no només es voten la normativa i les directives europees, està sent constatada ja per sentències judicials.

El que queda clar és que sempre que tenen ocasió hi ha grups, i molt especialment el Grup Popular, que actuen en benefici de les entitats financeres, unes entitats financeres que estan sent beneficiades doblement. Vull recordar els 40.000 milions d'euros que ja s'ha menjat el FROB de doblers públics, aquest forat bancari que està sent rescatat amb els doblers de tothom, també de la gent que té hipoteques, tenguí o no tenguí IRPH i ara donant cobertura legal i jurídica a una cosa que és un abús i ho estan dient també els tribunals i ho pateixen milers de persones a la nostra comunitat autònoma i més d'1 milió de persones en el conjunt de l'Estat.

Jo crec que s'equivoquen, l'únic que fan amb aquestes actituds és aprofundir en el descrèdit de la política en general, independentment del partidisme, en els ciutadans. Els ho he dit abans, això és un parlament, no és un consell d'administració, igual que el Congrés dels Diputats, tampoc no és un consell d'administració de cap banc ni de cap entitat financera. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Abril. Acabat el debat, passam a votar la Proposició no de llei RGE núm. 8561/13.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Són 9 vots en contra, 5 vots a favor, cap abstenció.

En conseqüència queda rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 8561/13, relativa a Índex de Referència de Preus Hipotecaris, IRPH.

2) Proposició no de llei RGE núm. 8567/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a model de finançament just.

A continuació passam al debat de la Proposició no de llei RGE núm. 8567/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a model de finançament just. Per a la seva defensa per part del Grup Parlamentari MÉS intervé el Sr. Abril també per un temps de deu minuts. Té la paraula el Sr. Abril.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bé, novament venim a parlar en aquest parlament i en aquesta comissió d'un tema important com és el finançament, diria que no és un tema qualsevol, sinó que és el tema i que està pràcticament tots els dies en boca de tothom, independentment de la seva ideologia, del seu partit, i també en boca dels mitjans de comunicació.

Però què podem afegir de nou que no haguem dit fins ara en el debat d'això que ja en sabem i molt en aquest parlament i en aquesta comissió? Que el sistema de finançament és profundament injust amb les Illes Balears, que se'n van molts de doblers, més de 3.000 milions aproximadament cada any, entre un 14 i un 15 del Producte Interior Brut i cada vegada torna menys. Que les millores introduïdes en els darrers anys, tant a nivell d'equiparació en inversió per càpita, com en les inversions estatutàries queden en paper banyat després de les decisions que es prenen a nivell de Govern central. Que és un sistema poc transparent, ja fa més de sis anys des de la publicació de la darrera balança fiscal. Que tant de bo es concreti la promesa d'ahir del Sr. Rajoy, que un dia d'aquests se publicaran novament les balances fiscals, una promesa que esper que no sigui enverinada, perquè si hem d'esperar el 2014 que es publiquin les balances i llavors ja començarem a parlar de la necessària revisió del sistema de finançament ... Nosaltres començam a estar una mica preocupats, serà en el 2014, ho ajornam, que es comenci a parlar d'aquesta qüestió.

I des del Grup Parlamentari MÉS estam preocupats, per introduir alguns elements nou sobre aquesta qüestió. Primer de tot, com tracten des d'altres territoris i des del comitè central, o com es digui, del Partit Popular, dels seus, no?, i fins i tot un element de tensió territorial com és Catalunya, com varen tractar la proposta, quasi més que proposta, insinuació, de la Sra. Alicia Sánchez Camacho fa uns dies, que s'hauria de revisar el sistema de finançament i tot d'una va sortir la Sra. Cospedal a dir que no hi havia res a tocar.

Pel que fan fins i tot els seus companys a altres comunitats autònomes, i em vull referir al Sr. Monago per fer una comparació que senzillament és vergonyosa, com segueixen augmentant i en presumeixen aquesta setmana mateix, d'haver augmentat pràcticament totes les partides -pràcticament no, totes les partides- del seu pressupost autonòmic, gràcies al sistema de finançament vigent, amb un nivell de cinisme infinit. I cit textualment el que diuen a les xarxes els mitjans oficials del Govern de la comunitat autònoma d'Extremadura: "*ninguna o muy pocas comunidades autónomas, podrán presentar unos presupuestos expansivos como estos*" i presenten un hashtag a Twitter que és "*presupuestos expansivos*". Jo no sé com li deu caure això al Sr. Marí, jo pujaria per les parets sincerament. Quan veus que els teus a una altra comunitat i a costa del que aquesta comunitat està aportant a la caixa comuna i que totes les millores que imposa, van a parar a una altra banda amb el fons de compensació.

Com els deia, Extremadura ha presentat els seus pressuposts, reformen 35 centres de salut, 20 ambulatoris i 7 hospitals; convoquen 576 places d'oposicions. Crec que és l'única comunitat autònoma que convoca places públiques. Inverteixen en carreteres, donen ajudes directes a les renovables, aquí de moment ens hem quedat en el discurs. Un xec nadó de 1.400 euros que varen anunciar divendres. La setmana passada va sortir publicat -això ja no és pressupost autonòmic, és el pressupost general de l'Estat..., què hem de dir del pressupost general de l'Estat de 2014 per a la nostra comunitat autònoma!-, ells no només augmenten, sinó que tenen promeses ja 300 milions d'euros d'inversions de l'AVE cap a Extremadura i aquí quedam a la cua i no només ens redueixen, si et redueixen i t'ho pots permetre, d'acord, però és aquí quedam a la cua.

I aquí com ens trobam? Ens trobam un Partit Popular de les Illes Balears que ha vengut a les posicions històriques d'aquest grup parlamentari a l'hora de demandar un sistema de finançament just, independentment de qui governi a Madrid, un govern que es lamenta permanentment i que manté un discurs un poc contradictori, perquè per una banda som la locomotora d'Espanya i per l'altra Madrid ens maltracta, no ho diuen així, però fins i tot el seu conseller d'Hisenda ha arribat a dir que pareix que el Govern central s'oblida que Balears també és Espanya. Ja estam en aquest límit de la tensió territorial. Supòs que si tenguéssim un model de finançament just, seríem la locomotora mundial!, el que passa és que molt em tem que quan van amb aquests discursos triomfalistes per Madrid, com els he dit en altres ocasions, es deuen pensar que aquí en aquesta terra fermam els cans amb llonganisses.

I quan més falta fa i més necessari seria un acord el més ampli possible, nosaltres ho hem reiterat moltes vegades, a nosaltres també ens cansa aixecar la bandera del finançament, tampoc no ens ha agradat mai que fos una bandera només del

nostre grup parlamentari. És benvinguda i ho hem dit en altres ocasions, la posició redireccionada del Partit Popular. Ens preocupa que quan es podria haver fet un acord molt ample, no només a nivell de forces polítiques, sinó del conjunt de la societat civil, l'actitud del president d'aquesta comunitat autònoma, el Sr. Bauzá, sigui, atinent-nos als barons -no m'agrada massa aquesta paraula perquè sona molt aristocràtica-, del Partit Popular siguin els que menys defensa els interessos de la seva comunitat i ho hem de dir així. Fins i tot surt Madrid, també està a la cua com nosaltres, també és de les que més aporta i menys compensacions rep..., bé ells reben compensacions en termes d'inversions perquè són la capital de l'Estat i perquè a més tenen la sort que són capital i són seu fiscal de moltíssimes empreses que tributen allà i s'aprofiten d'aquesta capitalitat. Però qualsevol responsable del Partit Popular a altres comunitats autònomes on governen, ha estat més valent a l'hora de reclamar allò que realment ens correspon. I sí han tornat a posar el crit al cel quan ha sortit el projecte de pressuposts generals de l'Estat, però nosaltres el que deim és que no ens movem i que ahir va assistir a una reunió a Madrid i novament es va acotar el cap i dir sí, acceptam un ajornament. Aquesta terra no pot acceptar cap ajornament perquè la gent torna cada vegada més pobra.

Pas directament a allò que és la proposta, a pesar d'haver-los donat canya en la introducció, no pot ser d'altra manera, a nosaltres ens toca fer d'oposició, de vegades responsable i de vegades un poc més gamberra. Però els termes de la proposició són bastant votables, si em permeten reiterar aquest adjectiu que sol emprar a les meves intervencions.

El primer que fa la proposició és constatar que tenim un sistema de finançament injust. Crec que és una constatació que hauria de ser molt unànime. El segon que el Parlament es pronunciï en favor de la modificació del sistema de finançament per -com vaig, ja em pas?-guanyar en termes de sobirania fiscal. I té a veure també amb el tercer punt, a més de promoure aquesta modificació del sistema de finançament autonòmic, quan parlem de sobirania fiscal, ja els ho vaig dir l'altre dia, no és que vulguem que vostès tornin sobiranistes, el que volem és ser més autònoms a l'hora de recaptar impostos, com a mínim fins i tot acceptar una qüestió tan bàsica com que s'ajustin a temps real les recaptacions i les liquidacions del sistema de finançament, o això mateix que amb una pregunta d'aquestes de publicitat gratuïta que han fet avui al Sr. Marí sobre com hem anat avançant poquet a poquet en el tema de la cessió de tributs, idè cada vegada avancem més en aquesta cessió de tributs.

Demandar sobirania fiscal és això. És vera que, com més avancis en el camí, a nosaltres el que ens agradaria trobar al final del camí, i segurament en això discreparíem, és un sistema de concert econòmic solidari com el basc, o com el navarrès, que tenen el seu propi sistema i primer cobreixen les seves necessitats i llavors participen també o aporten a la caixa comuna.

I, quart, que es publiquin les balances fiscals. Per tant supòs que estaran d'acord a fer cas a allò que suposadament es va comprometre ahir el Sr. Rajoy.

Per al nostre grup parlamentari el tassó no és que hagi vessat pel que fa al finançament i la manera que l'Estat i l'administració central tracten aqueixa comunitat autònoma, sobretot en temes de finançament i inversions. És que el tassó nosaltres trobam que està buit, i està buit en el moment en què la gent ja comença a tenir molta set, i això és una qüestió objectiva més enllà de la valoració o de la posició que ocupem cada grup parlamentari en el rànquing, diguem, de nacionalisme o de sobiranisme. Aquí hi ha unes necessitats socials que s'han de cobrir que nosaltres tenim molt per davall de la mitjana; ahir mateix sortia a un mitjà de comunicació local "*Balears solidaria por encima de sus posibilidades*". Per a nosaltres ser solidari no pot implicar tornar cada vegada més pobre mentre altres fan tot això que els acab de comentar fa un moment, mentre d'altres ens ajustam el cinturó. Això no és solidaritat, és una vergonya, i per tant s'ha de canviar i convidam tots els grups polítics a votar a favor d'aqueixa proposició.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Abril. I per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Pons, per un temps de deu minuts.

EL SR. PONS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Fixarem posició. Compartim el to reivindicatiu del Sr. Abril, però no algunes de les afirmacions que ha fet, perquè ens semblen en certa manera un tant rigoroses, i m'explicaré.

Històricament, i això efectivament és així, i mirant els diferents sistemes de finançament aplicats al llarg d'aquests darrers 30 anys de democràcia, Balears s'ha mogut sempre amb la mateixa dinàmica: érem i som la comunitat autònoma que més aporta a la caixa comuna de l'Estat, crec que és inqüestionable, i en canvi érem la comunitat autònoma que -proporcionalment, evidentment- menys rebíem. Crec que açò són qüestions, són fets absolutament objectius. Aquesta, com deia abans, és la dinàmica en què ens hem mogut governés qui governés a Madrid, el Partit Popular o el Partit Socialista. No em representa açò a mi cap problema a l'hora d'afirmar-ho, però de la mateixa manera que dic açò, que històricament ens havíem mogut amb un sistema de finançament que ens deixava a la cua, com molt bé vostè diu al primer punt, també hem de reconèixer el que va representar i el que ha representat l'actual sistema de finançament, que almanco va rompre o va corregir una situació, no per posar-la on tocava però sí per canviar una tendència, i aquesta perseguia, com deia abans, corregir les distorsions dels sistemes generats durant dècades.

Com va quedar l'actual sistema de finançament, el que tenim ara? La primera part va quedar ben igual: som de les comunitats autònomes que més aportam i, en canvi, estam a la zona d'enmig, vostè ho posa perfectament a la seva primera proposta, a la proposta no, perdó, a l'exposició de motius, estam en el novè. Per tant -som desset- estam enmig. Hi ha hagut un canvi, ha representat al voltant d'uns 500, 600 milions d'euros addicionals més cada any que han arribat els tres darrers anys, com a conseqüència d'aquest canvi en el sistema de finançament. Per tant alguna cosa s'ha mogut, i jo aquí afegiria que no es desenvolupa tot allò que estava fixat, perquè hi

hauríem d'afegir el reconeixement explícit del dèficit inversor a Balears durant dècades, que es va acabar quantificant en 2.800 milions d'euros addicionals que durant tres anys es van invertir a raó de 400 milions i que des de fa tres anys no n'estam veient un duro, o un euro, i a la vegada hi havia una segona part que representava el compromís que en el 2014 hi ha d'haver un règim especial per a Balears que corregeixi econòmicament els perjudicis que genera la problemàtica de la insularitat.

Per tant d'aquell sistema, del plantejament conjunt que es va acordar en el seu moment, que ha fet que ja estiguem el novè i hauríem d'estar més amunt però que estiguem el novè. Ja veurem quan es publiquin les balances fiscals el que representa. A més a més hi hauria inversions que haurien d'haver arribat i una correcció econòmica com a conseqüència de la insularitat. Per tant tenim un sistema de finançament que és millorable, però que és cert que ara en aquests moments ja no ens manté a la cua.

I en aquest sentit, per tant, he de dir que la primera afirmació que fa vostè en el primer punt és cert, la compartim a mitges, és injust, sí, s'ha de millorar, però no és cert que estiguem a la cua, com molt bé vostè reconeix a l'exposició de motius, i jo (...) li demanaria, si vol que votem a favor, que evidentment corregeixi aquesta segona part perquè crec que val la pena ser rigorosos a l'hora de fer el plantejament a les propostes.

A partir d'aquí, davant d'aquest problema que tenim que aportam molt més del que rebem i que per tant hi ha una distorsió, què podem fer?, o ens hauríem de demanar en tot cas quin objectiu perseguim. Si som dels que més aportam nosaltres ho tenim clar, i en açò crec que coincidim: si som dels que més aportam seria just pensar que hem de ser també dels que més reben. Però la solució per arribar a açò pot ser, com vostè planteja aquí, que estaria lligat a aquesta espècie de sobirania fiscal, on hi hagués lligat evidentment aquest concert econòmic, que açò suposaria, crec, rompre la caixa directament, la de l'Estat, i nosaltres feim un plantejament diferent, que és més dir que, home, més que rompre la caixa sencera el que hauríem de fer és garantir precisament que hi hagi els principis que facin que de la mateixa manera que són els primers que aportam siguem els primers a rebre.

I aquí hi ha uns principis d'ordinalitat que des del Grup Socialista hem plantejat, hem acordat i estam proposant, i que precisament avui el conseller Marí ha estat incapaç de saber o de poder-nos dir si estava o no estava d'acord amb aquesta qüestió.

I en aquest sentit, per tant, idò, nosaltres feim, el Grup Socialista ha agafat un camí que cerca seguir avançant en el model de finançament per arribar a un model que nosaltres entenem que ha de ser absolutament just i que estableix aquesta idea de proporció: qui més esforços fa, també ha de rebre majors quantitats, dins criteris de solidaritat, faltaria més, però sempre perdre de vista aquest principi, i en aquesta idea, per tant, estam treballant, crec que hem tingut ocasions de poder-ho fer, i el segon i el tercer punts, insisteixo, no són el plantejament que des del Grup Socialista estam treballant i estam defensant.

Què és el que..., i acab ja amb el quart punt, què és el que sí compartim absolutament? Efectivament, la publicació constant de les balances fiscals. Si volem avançar i resoldre problemes és imprescindible tenir no només tota la informació, sinó d'una manera transparent i actualitzada, i aquí no hi pot haver ningú que s'oposi a açò, i és cert que des de Madrid hi ha hagut una negativa sempre, perquè posa de manifest qui fa esforços i qui se'n beneficia, d'aquests esforços que es fan, i açò jo crec que, com a estat modern que hauríem d'aspirar a ser, demana que aquesta transparència sigui una realitat.

Per tant votarem a favor del quart punt, el de les balances fiscals; ajudarà a centrar el debat, a matar perjudicis, d'una banda; per altra banda també a deixar en evidència algunes qüestions que s'estan posant damunt la taula, i per tant ens ha de facilitar poder resoldre problemes. I, insistesc, el segon i el tercer punts no els votariem a favor i, el primer, si vostè fa aquesta correcció per part nostra sí que l'acceptariem, deixant de manifest que és un sistema injust perquè efectivament és millorable, però deixant en evidència que ja no estem a la cua, tal com molt bé vostè reconeix a la mateixa exposició de motius.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Pons. I per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Camps, per un temps de deu minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Ja podem veure que el Partit Socialista ha quedat tot sol defensant el model de finançament de 2009.

EL SR. PONS I PONS:

Sr. President, per al·lusions demanaria, ja que s'ha fet referència a la posició i a les argumentacions, que em pogués vostè donar la paraula, ja que el Sr. Camps no està autoritzat a poder fer referència a...

EL SR. PRESIDENT:

M'han de perdonar, però no estava pendent; estava pendent d'una altra cosa. No he sentit res...

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Només he dit que constatava que el Partit Socialista havia quedat tot sol en la defensa del model de finançament de 2009. Si açò és tan greu..., no ho sé.

EL SR. PONS I PONS:

Senzillament que el president ens deixi rebatre aquesta qüestió i tindrem el debat, faltaria més. Greu, no, si nosaltres disbarats estam acostumats a sentir-los cada dia, Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Jo estic en ús...

EL SR. PONS I PONS:

El que volem és el dret a poder rebatre aquesta afirmació quan...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Vegem..., vegem. Jo crec que quan vostès volen saben com centrar el debat, no? Vostè s'ha de referir a la proposta que hi ha i ja està, i evitam aquests problemes. Jo, si ningú no es queixa, saben que mai no els he dit res. Quan un grup, argumentant-ho, té raó, pel que diu la normativa que tenim en aqueixes comissions, idè he de fer cas a qui ho diu. Per tant jo li agrairia, Sr. Camps, que se centri en la proposta i ja està.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

És que jo estic parlant precisament de la proposta.

EL SR. PRESIDENT:

Jo li don, com que no hem estat atents tampoc nosaltres, jo li don el temps per tornar a començar...

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Jo el que deia...

EL SR. PRESIDENT:

...tornar a començar i ho feim de manera correcta, i ja està. Sr. Camps, té la paraula.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Bé, modificaré les entrades. És a dir, en aquests moments, i ho hem vist ara, el Partit Socialista ha quedat tot sol defensant el model de finançament de 2009. Jo crec que és una cosa evident i ho hem vist, i supòs que constarà en acta.

A la resta coincidim que aquest model de 2009 idè no ha donat els resultats desitjats, i que pel que fa referència a Balears els resultats han estat molt negatius. Açò és la realitat, açò és una constatació que a més ve reflectida al punt número 1, punt número 1 de la proposta que nosaltres votarem a favor.

És importantíssim, per tant, que avui tinguem un govern que està disposat a revisar el model de finançament, un govern que ha estat sensible a les demandes de moltes comunitats autònomes que volen modificar i revisar aquest model de finançament. També és cert que la llei de 2009 preveia una revisió al cap de cinc anys, és a dir, tocava el 2013, i per fer aquesta revisió és fonamental tenir tota la documentació, tots els nombres damunt la taula. Per tant és important conèixer les balances fiscals, un compromís que el Govern manté i que dins aquest any coneixerem tots les balances fiscals de les comunitats autònomes.

És importantíssim també conèixer una altra qüestió, que és el que vam debatre la setmana passada, em sembla, que era la comissió d'experts creada per reformar el sistema tributari espanyol. És important saber què diu aquesta comissió, quins són els resultats, quins són els informes que fa aquesta comissió per veure quin disseny tributari pensen encarar, per poder també després poder fer les feines de revisió del sistema de finançament. Per tant, balances fiscals i revisió del sistema tributari, dos elements importantíssims a l'hora de revisar la finançació de les comunitats autònomes.

I per què hem de modificar la llei de 2009, la Llei de finançament autonòmic? És un sistema massa complex i poc transparent. És un sistema que no preserva l'equitat, i a més és impossible saber quins criteris determinen els lliuraments a compte que fan per cada exercici en curs. A més a més és un sistema en què s'ha produït una gran desconcentració de la despesa i, per contra, no fet possible una desconcentració dels ingressos de forma equiparable. És a dir, tenim les despeses súper desconcentrades i els ingressos concentrats.

És veritat també que l'aplicació dels fons de garantia permet produir un anivellament entre totes les comunitats autònomes dels serveis públics essencials, preservant el principi d'ordinalitat. Nosaltres estam a favor d'aquest principi, del principi d'ordinalitat, però també és cert que el fons de suficiència trastoca aquest repartiment de fons i provoca, en el cas de Balears, un perjudici enorme. Estam a favor del fons de garantia, perquè açò preserva que tots els habitants d'Espanya en qualsevol punt que visquin tindran uns serveis públics essencials assegurats, però no estam a favor d'un fons de suficiència que trastoca el principi d'equitat i trastoca i ens perjudica enormement, a nosaltres.

Una altra qüestió que fa també que haguem de revisar aquest model de finançament: mentre que la despesa es produeix a l'instant -dins enguany tendrem la despesa que tindrem- els ingressos del sistema vénen dos anys després, amb un decalatge de dos anys, i per tant no s'adeqüen al cicle econòmic de les comunitats autònomes. A part, el model de finançament actual, el de 2009, no ha aconseguit situar-nos a la mitjana de finançament de les comunitats autònomes. Si el sistema de finançament ens hagués aportat la mitjana d'ingressos de les comunitats autònomes, si nosaltres rebéssim la mitjana del nivell d'Espanya d'ingressos, en aquests moments no tindríem cap problema per complir amb l'objectiu de dèficit; no només complir l'objectiu de dèficit, és que no tindríem dèficit.

Per tant és importantíssim, per totes aquestes raons, modificar el sistema de finançament autonòmic.

Però aquest sistema, aquesta revisió del sistema autonòmic de finançació, no pot ser singularitzat, no podem tenir desset models de finançament, un per a cada comunitat autònoma. La proposta que es feia des de Catalunya, des del Partit Popular de Catalunya, proposava una proposta singularitzada per a Catalunya. Ha de ser una proposta de finançament autonòmic consensuada entre totes les comunitats autònomes; no podem caure en el mateix error de 2009, on es va pactar primer amb Catalunya, i després, les miques, les van repartir entre els altres. Açò no ho farem perquè a més no és lògic i no seria just.

El Sr. Abril es queixava que a Extremadura ara podien davallar impostos, que ara donarien 1.400 euros a cada fillet que nasqués a poblacions de menys de 1.600 habitants, etc., etc. I efectivament, ho fan amb els doblers nostres, però açò és fruit del model de finançament que va pactar el Partit Socialista entre el Sr. Zapatero i el Sr. Antich. En aquests moments, que Extremadura tengui més doblers que nosaltres i pugui fer totes aquestes coses, és fruit d'aquest model de finançament que van firmar Zapatero i el president Antich. Per cert, amb el vot en contra del Partit Popular i amb l'aplaudiment de MÉS, el que era el Bloc o el que era el PSM i companyia.

Per tant és evident que aquest model..., o per exemple la notícia que el Sr. Abril ens deia, "*Balears solidaria por encima de sus posibilidades*"; efectivament, a Extremadura li correspondrien 1.218 euros per habitants i n'hi toquen, en canvi, amb el sistema de finançament, 2.224; i a Balears, que ens en tocarien 2.061, ens en toquen només 1.796. És clarament injust, és clarament injust. La mitjana espanyola està en 1.974, estam per davall de la mitjana, som els que aportam més i som, per contra, dels que rebem menys. Jo no dic que no siguem solidaris, però com a mínim hauríem d'estar per damunt de la mitjana, si aportam més per principi d'ordinalitat hauríem de ser també els que puguem ingressar més.

Nosaltres no acceptam..., ha dit el Sr. Abril que acceptàvem un ajornament de la revisió del model de finançament, no acceptam cap tipus d'ajornament. Nosaltres el que diem és que primer de tot hem de tenir tots els nombres; hem de recordar que el mes de febrer de l'any que ve es presentaran els informes de la comissió d'experts de la reforma tributària, per tant hem de conèixer també açò primer, i a partir d'aquell moment es començarà a revisar el sistema de finançament, i nosaltres hem demanat que el model de finançament que s'aprovi tengui caràcter retroactiu a 1 de gener de 2014, és a dir, ben igual que va passar amb la reforma..., amb la llei de finançament autonòmic de 2009; la de 2009 es va aprovar no sé si era el desembre i va tenir efectes retroactius a 1 de gener. En aquests moments estam demanant el mateix, a més és allò lògic, que tengui efectes retroactius a 1 de gener.

Per tant des del nostre punt de vista, i tornant a la proposta que ens presenta el Grup MÉS, el primer punt talment està el votariem a favor; el segon i el tercer no els votariem a favor, i al quart, si hi hagués unes petites modificacions, com serien eliminar la paraula “anualment”, eliminar les paraules “de justícia” i afegir al final “de les comunitats autònomes”, hi votariem a favor; és a dir, quedaria redactat: “El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a fer públiques, en un exercici de transparència, les balances fiscals de les comunitats autònomes”. Queda molt més clar i molt més concís. Açò seria la nostra proposta.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Camps. I per contradiccions té la paraula el Sr. Abril, i li faig saber que té molts de punts per aclarir.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Sí, bé, això ho farem al final. Primer, respecte de la intervenció del Grup Parlamentari Socialista, nosaltres..., no sé ara si és més o manco encertat el llenguatge o la redacció de la proposició, però varem reconèixer avanços amb el sistema de finançament de 2009, el que passa, i per això duim aquesta proposta, és que aquests avanços han quedat en paper banyat, per una qüestió de voluntat política de qui governa a Madrid, per una banda, que això no es pot obviar, perquè si no, és clar, el Partit Popular aprofita per donar canya al Partit Socialista dient que el seu sistema és dolent, però els que governen i han d'administrar i han d'aplicar aquest sistema són ells i, fins i tot, l'actual s'incompleix, ja, però fins i tot l'actual s'incompleix, com a mínim a nivell estatutari.

Però també és injust, perquè el fons de suficiència, com molt bé ha dit el Sr. Camps, el que ens dona és un sistema pervers perquè les millores que tens i que et donen amb una mà te les lleven per l'altra. Nosaltres hi ha altres vegades que hem presentat proposicions en aquest sentit, i és ver que el Grup Socialista no hi ha estat a favor perquè diu que romp el principi de caixa única, doncs, hi ha estat en contra, nosaltres pensam que per avançar cap a un sistema de finançament realment just i on no tinguem aquests problemes d'aplicabilitat s'ha de suprimir el fons de suficiència.

Qualsevol avanç passa per aquí, més enllà de la voluntat política de qui hagi d'aplicar el sistema de finançament i de qui governi a Madrid, fins i tot per aplicar, per exemple, aquest principi d'ordinalitat que defensaven vostès avui matí sobre el qual han demanat al conseller d'Hisenda.

Quan nosaltres introduïm a la proposició, en els punts 2 i 3, el principi de sobirania fiscal, ho introduïm com a principi, i el principi de sobirania està contingut fins i tot a l'Estatut, des del moment que tenim una sola competència exercim un cert nivell de sobirania. De la manera com està redactada, els ho he dit abans, no tenim la pretensió que aquí ningú més que nosaltres torni sobiranista, tampoc no estam gelosos d'aquesta etiqueta, si s'hi volen apuntar s'apuntin, però no marcam uns màxims, no demanam aquí un programa de màxims, quasi ni de mínims, de reconèixer un principi, com el principi de coherència, com el principi de descentralització: vull dir, pensam que, tal i com està

redactat, no hauria de representar problemes per a cap dels grups, tot i que veig que sí que els ho representa.

Respecte del que manifesta el Grup Parlamentari Popular, vostès ens parlen que per primera vegada estan en disposició de canviar realment i de ver aquest sistema de finançament, però nosaltres fets, fets, en veim molts pocs, actituds, lamentacions, plors, tots els que vulguin tots els dies, però no veim una actitud, no veim que el Sr. Marí, que a més ara li toca aquest semestre la presidència de la Conferència Territorial de Comunitats Autònomes d'aquests temes, estigui ja... no els veig amb un nivell d'agressivitat com el que té el Sr. Monago, que sí, es beneficia d'un sistema que va aprovar un altre partit, però no només l'aprofita en benefici propi sinó que adverteix a tota Espanya que això no es toca, i és del seu grup. Per tant, això s'ho han de fer mirar vostès també.

Em parla de la comissió d'experts, ja li vaig dir l'altre dia, alerta amb aquesta comissió d'experts amb aquestes referències perquè aquesta comissió d'experts i l'entitat que em va citar té un observatori de les comunitats autònomes que no té altre objectiu que criminalitzar la despesa de les comunitats autònomes i qualsevol avanç en termes de sobirania fiscal, de millora del sistema de finançament, etcètera. Alerta, perquè aquesta comissió d'experts se'ns pot tornar en contra, tal com la varen presentar i defensar en la seva proposició l'altre dia.

El sistema haurà de ser asimètric, perquè vivim en un estat asimètric, senzillament. Ara, fent extracció de les necessitats que té cada comunitat autònoma, el que aporta o lleva el sistema, és que nosaltres mateixos, simplement pel fet de la insularitat, de la doble i la triple insularitat, no podem tenir un mateix sistema que una comunitat, com la capital de l'Estat, o com una altra comunitat autònoma. Em preocupa que el Partit Popular aquí hagi de pagar determinats peatges i que donar suports o rebre suports, com els vaig dir fa uns dies, per exemple, d'Esperanza Aguirre per les seves polítiques i per engrandir Espanya, al final ens passi factura a l'hora d'avançar ni una sola passa en aquests temes. Jo sí que estic preocupat, vostès diuen que no, però bé, jo com que no em pos capes d'aquestes amb la bandera i vaig desfilant, Antoni Camps no ho sé.

(Remor de veus)

No ajornam, diu que no s'ajorna res, que el Partit Popular no ajorna res, però és que això és el que surt avui i com que no li veig al Sr. Bauzá ni una dècima part del nivell de combativitat que té el Sr. Monago, o fins i tot que té el president de la comunitat de Madrid, que també feia un article ahir a *El País* sobre la necessària millora del sistema de finançament, fins i tot un article seria un petit avanç del president Bauzá, li poden suggerir ja que hi són, però és que no veim ni això, veim això lamentacions, crítiques... Bé, tot i així estic agraït que vulguin votar qualque punt d'aquesta proposició, tant els uns com els altres.

Com que de totes maneres han dit coses diferents, ja m'agradaria que votassin el punt 2 i el punt 3. Els insistesc en aquesta idea que quan aquí parlem de sobirania fiscal no implica rompre, ni tan sols implica tal com està redactat acabar amb el Fons de Suficiència...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Bé, i el punt 1, perquè ho votassin tots, perquè ja veig que al final haurem de fer votació separada de tots els punts, jo estaria disposat que en lloc de dir que "l'actual sistema de finançament és injust", que "l'actual aplicació del sistema de finançament és injust" si ha de permetre que el Grup Parlamentari Popular la pugui votar d'aquesta manera, i així la votam tots.

EL SR. PRESIDENT:

Perdoni, Sr. Abril, si vostè acaba...

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

... i el punt 4 faig la proposta...

EL SR. PRESIDENT:

... llavors aclarirem el vot de cada grup.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

I el punt 4 faig, home, podem llevar "anualment", però almanco... i allò de "justícia", si volen, i que quedi allò de la "transparència", però almanco posar "periòdicament", que no ens torni a passar com fins ara que duim sis anys des de la darrera vegada que es va publicar. Així miram almanco cada dos o cada tres, no posem... però "periòdicament".

Això serien les transaccionals que els plantejaria per intentar que almanco el primer punt i el quart, que veig que hi ha disposició de tots els grups, els poguéssim votar per unanimitat.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé. Gràcies, Sr. Abril. En segon lloc, abans d'acceptar, vaja, tots els grups han d'estar d'acord que podem fer votacions separades d'aquests punts. Estan d'acord que podem votar separatament?

(Se sent de fons la veu del Sr. Pons i Pons, que diu: "Sí, però jo demanaria un minut de recés perquè...")

EL SR. PRESIDENT:

Sí, el minut de recés el necessitarem tots, així com entenc jo que està la cosa. Sí? Es posen d'acord i hem diuen punt 1, punt 2 i 3, i punt 4 com queden?

(Se sent una veu de fons que diu: "Sí, sí")

Idò feim dos minuts de recés.

(Pausa)

EL SR. PRESIDENT:

A veure, la Mesa ha dit que s'ha acabat la reunió, així que facin el favor d'asseure's...

(S'escolta una veu que diu: "Bé, bé, bé")

Cada un... no, no, ni bé, bé, bé, ni no, hem dit que seríem rigorosos i el Sr. Fidalgo està molt dur, per tant serem molt durs a partir d'ara en aquesta comissió.

(Remor de veus)

Ja, idò no sé si em pot dir, Sr. Abril, com queda això, si és tan amable?

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Hi hauria, de totes maneres, votació separada, però el primer punt, en principi, quedaria, si hi estan d'acord els altres grups: "El Parlament de les Illes Balears constata que l'actual sistema de finançament és encara injust amb les Illes Balears". És encara injust amb les Illes Balears. Punt. Es llevaria tota la segona part.

I el punt número 4, es llevaria: "l'exercici de justícia", es mantendria, però "transparència". I en lloc d'"anualment" es posaria "periòdicament". O sigui: "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de l'Estat a fer públiques periòdicament, en un exercici de transparència, les balances fiscals de les comunitats autònomes".

EL SR. PRESIDENT:

Estan tots d'acord amb això? Sí. I els punts 2 i 3?

(Remor de veus)

Hem de votar. Així, estan tots d'acord que facem votació separada per a aquests punts?

Molt bé. Idò, votarem, si els pareix, per un costat el punt 1 i el punt 4, que seria per unanimitat, a favor. I els punts 2 i 3 feim votació diferenciada. D'acord.

Idò, arribats a aquest punt passam a votar la Proposició no de Llei RGE núm. 8567/13, on els punts 1 i 4 d'aquesta proposició no de llei s'aproven per unanimitat.

I passam a votar els punts 2 i 3.

Vots a favor dels punts 2 i 3?

Vots en contra?

Abstencions? No n'hi ha.

Són catorze? Catorze són? Serà 1 vot a favor i 14 en contra, 13 vots en contra.

En conseqüència queden rebutjats els punts 2 i 3 de la Proposició no de Llei RGE 8567 i queden aprovats els punts 1 i 4 de la mateixa proposició.

Una vegada esgotat l'ordre del dia... Sr. Abril, si fa el favor d'asseure's, Sr. Abril, si fa el favor d'asseure's podrem aixecar la sessió.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

Bones tardes a tots.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS